

meddele påbud til alle. Udgangspunktet i bestemmelsen er således, at hver forurener skal betale for oprydning af den forurening, vedkommende selv har forårsaget.

Bestemmelsen i § 45 omhandler den situation, hvor en ny driftsherre har erhvervet en virksomhed, hvor der før erhvervelsen er meddelt eller forvarslet et påbud til den tidligere driftsherre for en forurening, denne har forårsaget. I denne situation er det givne påbud også bindende over for den senere driftsherre, som altså ikke selv har forårsaget forureningen.

De 2 bestemmelser i lovforslaget regulerer således forskellige situationer.

Spørgsmål 53:

Af lovforslagets § 41, stk. 3, fremgår, at det ubetingede forureners ansvar alene gælder for »den, der i erhvervsmæssigt og offentligt øjemed driver eller drev den virksomhed eller anvender det anvendte anlæg, hvorfra forureningen hidrører«. Skal udtrykket »erhvervsmæssigt« forstås på samme vidtgående måde, som det fortolkes efter miljøbeskyttelseslovens § 42, eller kan der angives andre kriterier?

Svar:

Som anført i bemærkningerne til lovforslagets § 41 skal begrebet erhvervsmæssigt øjemed forstås snævrere end ved fortolkningen af begrebet virksomhed i miljøbeskyttelsesloven. Hvad angår kriterier for denne snævrere fortolkning kan jeg henvise til bemærkningerne s. 63, 2. spalte, 2. afsnit.

Jeg skal henlede opmærksomheden på, at formuleringen i § 41, stk. 3, er »Den, der i erhvervsmæssigt eller offentligt øjemed«.

Spørgsmål 54:

Ministeren bedes med baggrund i svar på spørgsmål 20, jf. L 183 - bilag 53, oplyse, om myndighedens almindelige pligt til at sikre tilstrækkelige oplysninger (officialmaksimen) kan fraviges i § 4, og i benægtende fald, hvorledes dette skal sikres, når registreringsbekendtgørelsen ophæves.

Svar:

Myndighedernes pligt til at sikre tilstrækkelige oplysninger til brug ved en afgørelse gælder også ved beslutningen om kortlægning på vi-

densniveau 1 efter lovforslagets § 4, der bestemmer, at der skal være tilvejebragt en faktisk viden om aktiviteter på arealet eller aktiviteter på andre arealer, der kan have været kilde til jordforurening på arealet.

Kortlægning på vidensniveau 2 svarer til registrering efter gældende affaldsdepotlov. Den gældende registreringsbekendtgørelses bestemmelser videreføres i formuleringen af lovforslagets § 5 og § 7, stk. 1 og 2, vedrørende kortlægning på vidensniveau 2.

Spørgsmål 55:

I ministerens svar på spørgsmål 17, jf. L 183 - bilag 47, anføres, at der skal have været en faktisk aktivitet, der kan have forurennet, men at eksistens af en villaolietank ikke er nok. Skal dette forstås således, at alle arealer skal registreres, hvis de er beliggende i nærheden af nuværende eller tidligere trafikåre, og alle arealer, hvor der er eller har været industrielle aktiviteter eller transportvirksomhed, cykel- eller autoværksted eller installatørvirksomhed, skal registreres? – I forlængelse heraf ønskes oplyst, om kendskab til den traktose, der er konstateret fra mange byggerier i 1960'erne og 1970'erne, hvor meget forskelligt byggeaffald blev tildækket, kan danne grundlag for registrering.

Svar:

Som anført i lovforslagets bemærkninger til §§ 4 og 5 sker kortlægning uden hensyntagen til, hvornår og hvordan en forurening kan være eller er sket. Det betyder, at de i spørgsmålet nævnte arealer principielt vil kunne blive omfattet af kortlægningen.

Men for at kunne kortlægge på vidensniveau 1 skal der foretages en vurdering. Denne vurdering skal efter forslaget § 4 baseres på en konkret viden om de aktiviteter, der er foregået på det pågældende areal. I vurderingen indgår den generelle erfaring om risikoen for forurening efter forskellige virksomheder, aktiviteter eller andre mulige forureningskilder. I vurderingen indgår også mulige forureningskilder uden for det pågældende areal.

Alene en oplysning om traktose på et areal vil ikke være tilstrækkeligt grundlag for en kortlægning. Jeg kan i øvrigt henvise til mit svar på spørgsmål 17 (L 183 - bilag 25) fra Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg.